

“Κι όμως η Ανάσταση ήταν εκεί και ο θάνατος απών ως νεκρός”

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Ένα κείμενο για την ιδιαιτερότητα της φετινής Ανάστασης δημοσίευσε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος όπου τονίζει ότι και η περσινή και η φετινή χρονιά ήταν επηρεασμένες από την πανδημία.

Διαβάστε αναλυτικά:

Ένα χρόνο, περίπου, πριν και φωνάζαμε: “Χριστός Ανέστη”, με μοναδική απάντηση τον αντίλαλο από τους άδειους ναούς. Κι όμως η Ανάσταση ήταν εκεί και ο θάνατος απών ως νεκρός. Πάρα ταύτα κάτι έλειπε. Το πρόσωπο του άλλου να φωτίζεται απο το κερί. Η ζεστή φλόγα στις καρδιές, ο ασπασμός, ακόμα-ακόμα κι αυτή η κοσμικότητα που τόσο κατηγορούμε, η οποία όμως μοιάζει να διασώζει μια σχέση-χαλαρή μεν σχέση δε- με το Θεό. Η ζύμωση με την παρουσία του άλλου. Για να θυμηθώ τα ασκητικά: “τι είναι κόλαση; Το μέρος όπου δεν βλέπεις ο ένας το πρόσωπο του άλλου!”.

Φέτος κάτι άλλαξε. Το “Χαίρετε” του Κυρίου ακούστηκε και πρόσωπα, ολίγα τον αριθμό ικανά όμως για να αλλάξουν όλο το μείγμα του κόσμου, απάντησαν με

χαμόγελα και κόμπους δακρύων. Φωνές σπασμένες, “Χριστός Ανέστη...”, ένοχοι ασπασμοί, μη μα δεις κάνεις δίχως μάσκα, ή και πάνω από αυτή. Λαμπάδες περσινές που περίμεναν υπομονετικά να πάρουν φωτιά. **Και όλοι μαζί, ως Σώμα, να ζούμε αυτό που πλέον δεν είναι αυτονόητο.**

Όντως Ανέστη! Και μοιάζει να σήκωσε για λίγο το πτώμα της ανθρωπότητας. Αμήχανα, διστακτικά κι όμως κάτι άλλαξε σήμερα. Σχεδόν το είδα ως όραμα να συμβαίνει.

Αληθώς Ανέστη! Και κάθε χρόνο πιο σφοδρή Ανάσταση έως ότου να μη μείνει κανείς στον Άδη, στον έρμο τον πραγματικό ή στον φαντασιακό του καθενός μας.

Αληθώς Ανέστη, και θα το φωνάζουμε στα πέρατα της οικουμένης, θα το γράφουμε στην άμμο, στις καρδιές και στο νου, και κάθε μέρα θα Σε παρακαλούμε: “δίδου ημίν εκτυπώτερον, σου μετασχείν, εν τη ανεσπέρω ημέρα της βασιλείας σου”.

[Διαβάστε ακόμα - Το «Χριστός Ανέστη» ακούστηκε και στην Μαδαγασκάρη!](#)